

“Kopya” seriallar

Mövzu oxşarlığı normal qəbul olunsa da, “surətçixarma” plagiarism sayılır

Iller ötdükçə, çəkilən serialarımızın sayı da artır. Bu, nə qədər sevincirici hal olsa da, bəzən serialların keyfiyyəti o qədər da ürəkaçan olmur. Onların içərisində barmaqla sayılışı qədər seriallarımız var ki, ssenarisi, mövzusu, aktyor oyunu keyfiyyət göstəricilərinə cavab verir. Bəzən isə seriallarımızı izlədiğimizde, müəyyən bir oxşarlıq hiss olunur.

Belə ki, əksəriyyətinin mövzusu bir-biri xatırladır. Qaynana-gelin problemləri, qadınlara qarşı edilən haqsızlıqlar, övladın valideynə münasibəti, sevgisiz qurulan ailə həyatları, erkən nikahlar və sair.

Bəzən də daha əvvəl izlədiyimiz türk seriallarının eyni mövzularla yenidən bizdə çəkildiyinin şahidi oluruq. Məsələ ilə bağlı danışan ekspertlər isə deyir ki, mövzuların eynilik təşkil etməsi qaçılmazdır.

“ÜMUMBƏŞƏRİ MÖVZULU SERIALLAR, FILMLƏRİN SSENARİSİ ÜST-ÜSTƏ DÜŞÜR”

“Ata ocağı”, “İmtahan” seriallarının ssenaristi Valeh Əhmədov deyir ki, hər serialın öz formatı mövcuddur və ssenarılar də ona uyğun şəkildə yazılır: “Biz “Ata

ocağı” serialına başlayanda, atalar və oğullar münasibətdindən yola çıxdıq. Bilmirəm, bəlkə də biz bu layihəye başlayana qədər belə bir ssenari olub, bəlkə də olmayıb. Ancaq biz bacardığımız qədər üzərinde işlədiyimiz mövzuları bir-birindən fərqləndirməyə çalışırıq. Nə dərəcədə alınmışlığını deyə bilmərəm. “İmtahan” serialı isə tələbələrin, gənclərin həyatından bəhs edir. Burda həm romantika, həm də

komediya var. Bu vaxta qədər bu serialın mövzusu da Azərbaycanda istifadə edilmeyib. Məhz bu səbəbləri qeyd edərək öz layihərimizde eyniliyi olmadığını deyə bilərem. Əslində hər janın konkret mövzuları var. Xarici film bazارında həmin mövzuya uyğun da prodakşinlərin hazır məkanları var. Öncədən hazırlanmış studiyalarda mövzuya uyğun kadrları çəkirlər. Misal üçün, qəbiristanlıq, morq, həbsxana və bu kimi digər studiyaları öncədən hazırlır. Mənə ele gəlir ki, mövzulardan daha çox detallar önemlidir. Çünkü bunlar serial və filmlərdə qaçılmazdır. Komediyanın və dram janının özünü tələb etdiyi ssenarılar, məkanlar və mövzular var. O ki qaldı serialların ssenarilərinin bir-birinə bənzəməsinə, bu, normal haldır. İster xarici seriallarda, isterse də Azərbaycan seriallarında belə hallarla rastlaşıraq. Bəzən ortaya qoyulan məsələlər ümumbehəri mövzular olduğu üçün seriallar, filmlərin ssenarisi üst-üstə düşür. Burda tek bu deyil, başqa məsələlər də rol oynayır. Ancaq mövzu eynidirsə, bu o demək deyil ki, ssenari də bir-bir eynilik təşkil etməlidir. Bu artıq oğurluq və köçürmə əlamətidir”.

“DƏYİŞİKLİKLERİN OLMASI ÜÇÜN CƏHDLƏR EDİRİK”

“Atılmışlar” və “Yad gəlin” seriallarının ssenaristi Perviz Seyidli qeyd edir ki, serialların mövzularının bir-birinə bənzəməsi tələb-təklif məsələsidir: “Adətən biz-

dən ne tələb olunursa, həmin materialları təklif edirik. Müəyyən stereotipləri qırmağa cəhdler olsa da, təəssüf ki, biz reytingdə asılı vəziyyətdəyik. Bizim qərarlarımızı reytinglər müəyyənleşdirir. Reyting bize nəyi təqdim edirsə, onu işleyirik. Tebii ki, dəyişikliklərin olması üçün müəyyən cəhd-

lər edirik. Misal üçün, bizim çalışduğumuz “Atılmışlar” serialı uşaq evində böyükən kiməsiz uşaqların həyatından bəhs edir. Sadəcə olaraq, coxluq təşkil edən ailə-məşət mövzuları içərisində bir-iki belə ssenari o qədər də diqqət cəlb etmir. Dünənada hər mövzuda film var. Tutaq ki, hansısa bölümde bir mövzu, yaxud da hansısa dialoq daha çox reyting verərsə, diqqət çəkərsə, sabahı gün prodüsərlər o istiqamətdə dəha çox işləmək lazımlı olduğunu deyirlər. Tebii ki, biz ssenaristlər də mövzu baxımından dəyişikliklər etməyi, fərqlilikləri sinamağı istəyirik. Hazırda elimizdə iki ssenarizim var ki, onlar ailə-məşətindən kənar, fərqli bir mövzudur. Misal üçün, Şah İsmayılla bağlı ssenarilərimiz var. Böyük ümidi həmin layihələrin reallaşmasını gözləyirəm. Bizim üçün də gecə-gündüz ailə-məşət mövzusunda çalışmaq xoş deyil”.

Türk seriallarına gelincə isə, ssenarist deyir ki, dünyada hazırda böyük bir platforma var ki, burada fərqli ssenarilərlə yanaşı, eynilik təşkil edən mövzular da az deyil: “İndi dünyada Netflix və digər maraqlı platformalar var ki, onlar film və serial istehsal edirlər. Burada hər janrıda film və serial nümayiş olunur. Əlbəttə ki, bu filmlər böyük bütçə tələb edir. Biz o bütçə ilə o filmləri çəkə bilərik. Çünkü onların bir seriyası bizim serialın bir mövsümünün puluna başa gəlir. Onun bir seriyasının pulu ilə biz 3 illik planımızı hazırlayarıq. Şərqi xalqlarının problemləri bir-birinə bənzəyir. Amma bizim tamaşaçının hədəfi türk seriallardır. Onlara baxdıqca, istər-isteməz o fikir formalaşır ki, biz də ailə-məşət mövzusunda işləyək. Çünkü onlarla mədəniyyətimiz, milli-mənəvi dəyərlərimiz, soy-kökə bağılılıq üst-üstə düşdüyü üçün eyni mövzunu işləməyə borcluyuq. Onların elə serialları olur ki, baxıram, o ssenarini mən 4 il bundan əvvəl işləmişəm. Onlar bizdən daha geniş məstəvidə fəaliyyət göstərdikləri üçün elə hesab olunur ki, biz onlardan nə isə götürürük. Belə bir şey olmayıb, ola da bilməz. Hər bir ölkədə serialların mövzu oxşarlığı mütləq şəkildə olmalıdır. Burda qəti şəkildə oğurluqdan söhbət gedə bilmez”.

“SERİAL SSENARİLƏRİNDE HANSISA HADİSƏLƏRİN, DETALLARIN OXŞARLIĞI NORMALDIR”

“Uçurum” serialının ssenaristi Xənim Aydın deyir ki, bəzən götürülmüş hadisələr Azərbaycan tamaşaçısına güclə sırrını: “Dünya ədəbiyyatında süjet sayı elə də çox deyil. Bu məsələyle ilk dəfə eramızın 9-cu əsrində yaşamış Bizans Konstan-

tinopolunun baş yepiskopu Fotiy maraqlanıb. Sonralar Borxes cəmi dörd, Buker yeddi, Jorj Polti otuz altı əsas süjet xətti olduğunu iddia edib. Lakin buna baxmayaq, qəbul olunub ki, dünyada cəmi doqquz əsas süjet xətti var və bütün bədii əsərlər bu xətlər üzrə yazılır. Əgər serial ssenarilərini götürsək, serialda da bədii ədəbiyyatdakı süjet xətlərindən istifadə olunduğundan, deməli, burda da həmin o doqquz xətdən biri var. Və ssenarist bu süjetlərdən birinin üzərində elə bir ssenari qurmazıb ki, hadisələr, obrazlar, detalalar və s. fərqli olsun. Alman yazıçısı Herman Hesse deyirdi ki, hətta mətbəxdə qazanda yanmış xörək kimi adı bir hadisədən də yaxşı roman yazmaq olar. Amma onu yazıçı yaza bilməlidir. Men sözümü elə bura getirirəm. Mövzu, bəlkə də eyni ola bilər, amma hadisənin qurulması, hadisənin ana xətti, elavə xətlər, ümumiyyətlə xətlər arasındakı əlaqə, kənardan müdaxilələr, bunların tamaşaçıya təqdim olunma forması fərqli və müxtəlif olmalıdır. Bütün bunları dediyime baxmayaraq, mən həm də serial ssenarisinin başqa (daha çox türk) seriallardan götürülüb yازılmasının da eleyhinəyəm. Yəni bunlar ayrı-ayrı şeyllərdir. Müəyyən detallar, müəyyən oxşarlıqlar ola bilər. Bu qaçılmasızdır. Lakin mövzunun eynilə götürülüb, sadəcə öz aktyorlarımıza və öz dilimizdə çekilməsini, tebii ki qəbul etmirməm”.

Ssenarist daha çox türk seriallarının ssenarilərinin yerli serial bazarıma gələməsindən də danişdi: “Bu, bilirsiniz nəyə bənzəyir? Türkiye türkçəsində olan hər hansı bir bədii metnin Azərbaycan dilinə, sadəcə “e” hərfərini “ə” hərfiyle, ümumişlik olmayan sözlərin Azərbaycan dilindəki sözlərlə əvəz olunub tərcümə adı altında olduğu kimi çap edilməsinə! Bir də mütələq bu nüansı qeyd etmək istərdim. Türkiyələ biz qardaş olsaq da, ümumi adət-ənənələrimiz çox zaman üst-üstə düşsə də, fərqli cəhətlərimiz də coxdur. Bəzən onlardan, oğurlanmış deməyim, götürülmüş ha-

disə Azərbaycan tamaşaçısına güclə sırrını. Amma ağıllı tamaşaçı, ağıllı oxucu bunun dərhal yamaq olduğunu duyar və tebii ki, həmin seriala baxmaqdan imtina edir. Çünkü bunun öz dünyasında, öz ətrafinda olmadığı görür, bilir. Yenidən lap əvvələ qayıtmak istəyirəm. Serial ssenarilərində hansısa hadisələrin, hansısa detalların oxşarlığı müəyyən qədər normaldir. Amma eynilə köçürülmə “surətçixarma” adlanır”.

Xəyalə Rəis